

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งสามทั้งหมด -ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย-
 ลูกรวมไว้ในสิ่งนี้ นี่คือการศึกษาคัมภีร์
- คำถาม:** ความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินไปในเวลาเดียวกันกับความรู้และโยคะในยุคของการบรรจบพบกันอย่างไร?
- คำตอบ:** ในความเป็นจริง โยคะสามารถถูกเรียกว่าเป็นความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกันเพราะลูกๆ คงอยู่ในการ
 จดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน การจดจำระลึกของลูกรวมถึงความรู้และเหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าโยคะ
 ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาพวกเขาเพียงแค่ทำความเข้าใจความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ได้มีความรู้ เหตุนี้เองความเลื่อมใส
 ศรัทธานั้นไม่เรียกว่าเป็นโยคะ ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดในสิ่งนั้น ในเวลานี้ลูกได้รับความรู้ ลูกมี
 โยคะและลูกไม่สนใจในโลกที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน
- เพลง:** ใครบางคนทำให้ฉันเป็นของท่านและสอนฉันถึงวิธีที่จะยิ้ม

โอมซานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายว่าการศึกษาของคัมภีร์ไม่ใช่การศึกษารูปแบบแท้จริงเพราะไม่มีเป้าหมายหรือ
 วัตถุประสงค์ใดในการศึกษาของคัมภีร์ ลูกไม่สามารถรู้สิ่งใดเกี่ยวกับโลกจากคัมภีร์ ลูกไม่สามารถบอกจากคัมภีร์ว่า
 อเมริกาอยู่ที่ใดหรือใครที่ค้นพบอเมริกา พวกเขาพูดว่าพวกเขาค้นพบเช่นนั้นเช่นนั้น พวกเขาไปและสำรวจสถานที่อื่นดัง
 นั้นพวกเขาจึงสามารถไปและอยู่ที่นั่น พวกเขาจำได้ว่ามีมนุษย์มากมายและพวกเขานั้นต้องการดินแดนมากขึ้น สิ่งทั้งหมด
 เหล่านี้ได้ศึกษามาแล้ว นั่นเรียกว่าเป็นการศึกษา ของลูกคือการศึกษาดูด้วยเช่นกัน นี่สามารถถูกเรียกว่าเป็นอาศรม
 สถาปน์ หรือมหาวิทยาลัย ทุกสิ่งลูกรวมไว้ในสิ่งนี้ แผนของการศึกษานั้นคือบางสิ่งอื่น ไม่มีการรู้แจ้งผ่านคัมภีร์ การรู้
 แจ้งนั้นได้รับด้วยการศึกษา ของลูกคือการศึกษาดูด้วยเช่นกัน สถานที่ใดที่เรียกว่าเป็นดินแดนสุชาติ? สิ่งนี้ไม่ได้ถูกกล่าว
 ถึงในการศึกษาทางโลกหรือในการศึกษาคัมภีร์ นี่คือการรู้ใหม่ที่พ่อผู้เดียวเท่านั้นบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้น ผู้คนพูดว่า
 สวรรค์และนรกทั้งสองอยู่ที่นั่น เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายว่าสวรรค์คือสิ่งใดและนรกคือสิ่งใด สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวถึงใน
 คัมภีร์และในการศึกษานั้น เพราะสิ่งเหล่านี้ใหม่ ผู้คนจึงอยู่อย่างสับสน พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่เคยได้ยินความรู้เช่นนั้น
 มาก่อน เหล่านี้คือสิ่งใหม่ ที่น่าอัศจรรย์ที่ไม่มีใครอื่นเคยบอกพวกเขา ในความเป็นจริง อย่างแท้จริงที่สิ่งเหล่านี้คือสิ่ง
 ใหม่ ไม่ทั้งผู้คนที่ศึกษาการศึกษานั้นและไม่ใช้ทั้งชั้นยาสิทธิ์ที่สามารถบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เหตุนี้เองพ่อสูงสุด ดวง
 วิญญูญาณสูงสุด เท่านั้น ที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านอธิบายแก่ลูกถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีด
 จำกัดด้วยเช่นกัน ท่านอธิบายรายละเอียดของสวรรค์และนรกด้วยความรู้ เหล่านี้คือสิ่งใหม่ ใช่หรือไม่? ทุกสิ่งลูกรวมไว้
 ในการศึกษาที่ว่า: มีความรู้ โยคะ การศึกษาและความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน โยคะสามารถเรียกว่าเป็นความเลื่อมใส
 ศรัทธาด้วยเช่นกันเพราะการมีโยคะกับผู้เดียวหมายถึงการจดจำท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นจดจำท่าน กราบไหวบูชา
 ท่านและร้องเพลงเกี่ยวกับท่านด้วยเช่นกัน การทำความเข้าใจศรัทธาประเภทนั้นไม่เรียกว่าเป็นโยคะ ยกตัวอย่างมีรา
 เคยมีโยคะกับศรัทธา เธอเคยจดจำเขา แต่นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา เธอไม่ได้มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใด
 ในสติปัญญาของเธอ นี่เรียกว่าเป็นความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกมีโยคะ นั่นคือ ลูกจดจำผู้เดียว ในยุค
 ทอง ไม่มีทั้งความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน มีทั้งความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาในขณะที่
 ตั้งแต่ยุคทองแดง เพียงความเลื่อมใสศรัทธาที่ดำเนินไป การจดจำบางคนเรียกว่าเป็นความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ มีความรู้
 โยคะและความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกสามารถเข้าใจว่าผู้คนเหล่านั้นเป็นเพียงผู้เลื่อมใสศรัทธาและพวกเขามีโยคะ
 กับวัตถุธาตุ อย่างไรก็ตาม โยคะของเขาเป็นไปกับผู้อื่นมากมายและเหตุนี้เองพวกเขาก็เรียกว่าผู้เลื่อมใสศรัทธา ของลูก
 คือโยคะที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน มหาสมุทรแห่งความรู้ท่านเองหนึ่งทีนี้และสอนลูก ลูกต้องมีโยคะกับท่าน ผู้คนเหล่านั้นไม่แม้
 กระทั่งรู้เกี่ยวกับดวงวิญญูญาณ พวกเรารู้อะไร สิ่งนี้ ด้วยการเชื่อมโยคะของสติปัญญาของพวกเรากับพ่อสูงสุด ดวงวิญญูญาณ
 สูงสุด พวกเราจะไปหาพ่อ ผู้คนเหล่านั้นจดจำหนุมาน ฯลฯ และดังนั้นพวกเขาจึงมีนิมิตเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น นั่นเรียกว่ามี
 สิ่งเจือปน นี่คือการโยคะที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อผู้เดียว ดังนั้น ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวาง
 เฉย ทั้งสาม รวมอยู่ในสิ่งนี้ ที่นั่นทุกสิ่งของพวกเขานั้นแยกกัน ความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากกัน ความรู้ที่พวกเขามีเป็น
 เพียงความรู้ของคัมภีร์และการวางเฉยของเขานั้นมีขีดจำกัด ที่นี้ เป็นเรื่องของสิ่งที่ไม่มีความขีดจำกัด เรารู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด
 และเหตุนี้เองเราจึงจดจำท่าน แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจดจำชีวา บาปของพวกเขาก็ไม่ได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้น เพราะ
 พวกเขาไม่รู้วิธีของท่าน พวกเขาไม่แม้กระทั่งมีความรู้เกี่ยวกับบาปที่ได้รับการปลดปล่อย ที่นี้บาปของลูกได้รับการ

ปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ที่นั่น พวกเขาส่งเวรตนเองที่คาซีและด้วยเหตุนั้นบาปของพวกเขาจึงได้รับการปลดปล่อย พวกเขาต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมานของกรรม อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าพวกเขากลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมที่ละน้อยเช่นลูก ไม่เลย บาปของพวกเขาจบสิ้นด้วยการมีประสบการณ์ของการลงโทษของพวกเขา พวกเขาไม่ได้รับการยกโทษ ดังนั้น นี่คือการฝึกศึกษา ความรู้และโยคะด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งถูกรวมไว้ในสิ่งนี้ เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนทุกสิ่งแก่ลูก นี่เรียกว่าเป็นอาศรมและสถาบัน สิ่งนั้นดูดีมากในการเขียน ชื่อก่อนหน้า 'โอมมันดล' นั้นผิด ในเวลานี้ลูกได้รับความเข้าใจว่าชื่อนี้ดีอย่างสมบูรณ์ ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นว่าพวกเขาคือบราห์มากุมารด้วย พ่อคือผู้สร้างของทั้งหมด ก่อนอื่นใด ท่านต้องสร้างอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มา วิษณุและชางกาคือผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นและดังนั้นประชาธิปไตยบราห์มานั้นจำเป็นอย่างแน่นอน บุคคลหนึ่งจากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไม่สามารถมาที่นี้ ผู้นั้นคือบราห์มาที่ละเอียดอ่อนสมบูรณ์พร้อม บราห์มาที่มีตัวตนนั้นจำเป็นที่นี้ ท่านมาจากที่ใด? ผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีภาพลักษณ์ บราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา แต่บราห์มาจะมาจากที่ใด? ดังนั้นการนำมาเลี้ยงดูจึงเกิดขึ้น เช่นที่ราชานำคนมาเลี้ยงดู ดังนั้นพ่อรับผู้มาเลี้ยงดูและแล้วเปลี่ยนชื่อของเขาเป็นประชาธิปไตยบราห์มา ผู้ที่อยู่เบื้องบนนั้นไม่สามารถลงมาที่นี้ ผู้ที่อยู่เบื้องล่างต้องไปสู่เบื้องบน ผู้นั้นละเอียดอ่อนและผู้นั้นมีร่างกาย ดังนั้น ความลับนี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างกระจ่างชัดอย่างยิ่งด้วยเพราะทุกคนมีคำลำนี้นี้ พวกเขาพูดว่าท่านบางครั้งถูกเรียกดาด้วยบราห์มา บางครั้งก็พระเจ้าและบางครั้งก็เรียกว่ากฤษณะ อย่างไรก็ตาม ผู้นี้ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า แต่เขาสามารถถูกเรียกว่าเป็นบราห์มาและกฤษณะเพราะต่อมากฤษณะกลับมานำเกลียด ดังนั้น เมื่อเป็นกลางคืน เขาก็เรียกว่าเป็นบราห์มาและ เมื่อเป็นกลางวัน เขาก็เรียกว่าเป็นกฤษณะ นี่คือการเกิดสุดท้ายของดวงวิญญาณกฤษณะและรูปของศรีกฤษณะคือชาติเกิดแรก สิ่งนี้ต้องถูกเขียนอย่างกระจ่างชัดอย่างยิ่ง ชาติเกิด 84 ชาติเกิดของราเดและกฤษณะหรือลักษมีและนารายณ์ต้องถูกแสดงให้เห็นที่นี้ ผู้นี้ได้รับการนำมาเลี้ยงดู ดังนั้น มีกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มาซึ่งต้องกลายเป็นกลางวันและกลางคืนของลักษมีและนารายณ์ สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นกับบราหฺมของพวกเรา ในเวลานี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มินและต่อมาเป็นของสกุลเทพ ดังนั้น จึงเป็นกลางวันและกลางคืนของบราห์มา กุมารและกุมารีด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีมาก สิ่งนั้นกระจ่างชัดด้วยเช่นกันในรูปภาพ(ของต้นไม้) ว่าพวกเขากำลังทำทาปาเซียบ้างและเป็นผู้เกิดสุดท้ายของพวกเรา บราห์มาจากที่ใด? เขาถูกสร้างขึ้นผ่านผู้ใด? ดังนั้น บราห์มาได้รับการนำมาเลี้ยงดูเช่นที่ราชานำบางคนมาเลี้ยงดูและแล้วถูกเรียกว่าเป็นเจ้าชาย เขาได้รับการโยกย้ายไปสู่ตำแหน่งของเจ้าชายนั่น เจ้าชายนี้นั้น ก่อนหน้านั้น เขาไม่เคยเป็นเจ้าชายมาก่อน เมื่อราชานำเขามาเลี้ยงดู เขาได้รับสมญาของเจ้าชายชนบทธรรมเนียมนี้ดำเนินไป สิ่งนี้ควรเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก โลกไม่ได้รู้ว่าพ่อทำการทำลายล้างโลกเก่าและการก่อตั้งโลกใหม่อย่างไร ลูกๆ มีการรู้แจ้งนี้ ลูกนั้นต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกสาวเล็กๆ จะกลับมาลาดอย่างยิ่งเพราะพวกเขาคือกุมารี มีการเขียนไว้ว่ากุมารีเคยยิ่งลูกศรของความรู้ ความมั่งคั่งของกุมารีคืออันดับหนึ่ง มามาเป็นกุมารี เธอไปล้าหน้าทุกคน มีคำกล่าวว่าลูกสาวอวด(เปิดเผย)แม่ แม่จะไม่นั่งและพูดคุยกับผู้ใด ผู้เป็นแม่นั้นแฝงตัว มานั้นปรากฏให้เห็นได้ เป็นหน้าที่ของลูกซัดดี ลูกๆ ที่จะอวดแม่ มีลูกสาวที่ดีมากมายผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดี ในหมู่ซุมมคาราวาสเช่นกัน มีบางคนที่มีชื่อของเขาคือชื่อหลักที่ถูกกล่าวถึงซึ่งเป็นมหาระตีของพวกเขา ที่นี้ เช่นกัน มีชื่อของมหาระตี ชีพบาบานั้นยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด สถานที่ที่อยู่อาศัยของท่านนั้นสูงสุด ในความเป็นจริงสถานที่ที่อยู่อาศัยของเราดวงวิญญาณก็สูงสุดด้วยเช่นกัน ผู้คนเพียงเฝ้าแต่ร้องสรรเสริญแต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วยเช่นกัน แต่เราต้องผ่านการเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิดและเล่นบทบาทของพวกเรา ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและการตาย ท่านมีบทบาทเช่นกัน แต่ลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเป็นสิ่งใด ในเวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่านี่คือพาหนะของชีพบาบา มีม้าด้วยเช่นกัน แต่ไม่ใช่ม้าหรือพาหนะ การลืมนี่ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน พวกเราได้สูญเสียอย่างสิ้นเชิงด้วยการเร่ร่อนไปทั่วและลืมนี่เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ในเวลานี้พวกเราได้รับการรู้แจ้ง และดังนั้นพวกเราจึงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง พวกเราเห็นว่าโลกเก่านี้จะสิ้นสุดลงและเราต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ในขณะที่อาศัยอยู่เช่นดอกบัวที่บ้านกับครอบครัว พวกเราต้องเพียรพยายามที่จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น พวกเราต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของพวกเราต่อทุกคนและอาศัยอยู่กับพวกเราด้วยเช่นกัน บัดดี(เตาเผา)เตาอบนี้ต้องถูกสร้างขึ้น เช่นที่เคยถูกสร้างขึ้นในวงจรที่แล้ว ในเวลานี้ลูกได้รับการบอกให้เพียรพยายามขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ที่นี้ ไม่มีเรื่องของการทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก พวกเรากำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ใช่หรือไม่? มีลูกมากมายบาบาเคยมีครอบครัวทางโลกของท่านด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้ละทิ้งสิ่งใด ชันยาสชีจากไปสู่ปา ในขณะที่พวกเรากำลังอาศัยอยู่ในเมือง ดังนั้น เราต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของเราต่อทุกคน สิ่งสร้างคือสิ่งสร้างของพ่อ พ่อหารายได้และให้มรดกแก่ลูกชายของเขา ก่อนอื่นใด เขาให้มรดกของกิเลสของตัณหาหาคะ ดังนั้น การปลดปล่อยลูกจากสิ่งนั้นและการทำให้ลูกปราศจากกิเลสคืองานของพ่อ ในบางกรณี ลูกให้ความรู้แก่พ่อแม่ของเขาและในบางกรณีพ่อให้ความรู้แก่ลูกของ

เขา นี่คือราชาโยคะและนั่นคือหฐโยคะ ดวงวิญญาณได้รับความรู้จากดวงวิญญาณสูงสุด พ่อ บราห์มา เคยเป็นราชาเหนือราชาและในเวลานี้ได้กลายเป็นชองทาน ได้มีการจดจำว่าชองทานถูกทำให้กลายเป็นราชา ลูกรู้ว่าลูกเป็นของสุริยะวงส์และแล้วลูกกลายเป็นราชวงศ์ศูทร สิ่งนั้นต้องได้รับการอธิบายว่าสวรรค์และนรกแยกจากกันด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ ในหมู่ลูกเช่นกันมีลูกๆ มากมายที่ไม่รู้สิ่งใดเพราะไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะทำความเพียรพยายามใด? ลูกๆ บางคนไม่ได้มีสิ่งใดในโชคของพวกเขาและลูกๆ บางคนมีทุกสิ่งในโชคของพวกเขา โชคของพวกเขาตกลงใจพวกเขาให้พยายาม หากไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจะทำความเพียรพยายามใด? โรงเรียนคือสิ่งเดียวกันและสิ่งนั้นดำเนินไป ลูกบางคนตกลงไปครึ่งทางและบางคนตายขณะที่ก้าวไป มีการใช้ชาติเกิดและการตายมากมาย ความรู้นั้นน่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง! ความรู้นั้นง่ายดายอย่างยิ่ง แต่ความเพียรพยายามทั้งหมดอยู่ในการได้มาซึ่งสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูก เพียงเมื่อบาปของลูกได้รับการปลดปล่อยเท่านั้นที่ลูกจะสามารถโยยบิน ความรู้ (gyan) นั้นสูงส่งยิ่งกว่าการเข้าฌาน (dhyana) มีอุปสรรคมากมายที่ถูกสร้างขึ้นจากมายาในฌาน และเหตุนี้เองความรู้จึงดีกว่าฌาน ไม่ใช่ว่าความรู้ดีกว่าโยคะ สิ่งนี้ถูกกล่าวถึงเกี่ยวกับฌาน ผู้ที่เข้าฌานนั้นไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป มีรายได้ที่ได้มาในโยคะและบาปของลูกได้รับการปลดปล่อย ไม่มีรายได้ใดในฌาน มีรายได้ในโยคะและความรู้ ลูกไม่สามารถมีพลาณามย์และความมั่งคั่งโดยปราศจากความรู้และโยคะ นิสสัยของการท่องทั่วไพบัวในฌานถูกสร้างขึ้น สิ่งนั้นไม่ดีเช่นกัน ฌานเป็นสาเหตุของความเสียหายมากมาย ความรู้เป็นเพียงของหนึ่งวินาที โยคะไม่ใช่ของหนึ่งวินาที ทรายเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องเฝ้าแต่มีโยคะ ความรู้นั้นง่ายดาย แต่ใช้ความเพียรพยายามที่จะมีพลาณามย์ดีเสมอและเป็นอิสระจากโรคภัย มีอุปสรรคมากมายที่ถูกสร้างขึ้นในการตื่นแต่เช้าตรู่และนั่งในการจดจำระลึกถึง ลูกถึงประเด็นต่างๆ แต่ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น สติปัญญาของลูกก็ไปจากที่หนึ่งสู่อีกที่หนึ่ง ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งนั้นจะมีพายุมากที่สุด พวกเขาไม่สามารถมาหาชีพบบา บาบาอธิบายเสมอว่าพายุมากมายจะมา ยิ่งลูกพยายามที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด พายุจะมามากตามนั้น ลูกต้องไม่หวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น เพียงคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคง ไม่มีพายุใดสามารถเขย่าลูก นี่คือสภาพของเวลาสุดท้าย นี่คือการแข่งขันทางจิต เฝ้าแต่จดจำชีพบบา สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจและสร้างสม หากลูกไม่ได้ให้ทานสมบัติ ลูกจะไม่สามารถสร้างสม ลูกควรเพียรพยายาม เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะอธิบายประเด็นของสองพ่อแก่ผู้ใด เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าพ่อให้มรดกของ 21 ชาติเกิดแก่ลูก ลูกจะพูดว่าลักษมีและนารายณ์ได้รับมรดกของ 21 ชาติเกิดของเขาจากพ่อ พ่อสอนราชาโยคะแก่พวกเขา ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่าพระเจ้าให้มรดกของพวกเขาแก่พวกเขา ในโลก บางคนมีความสุขกับสิ่งหนึ่งและคนอื่นมีความสุขกับอีกสิ่งหนึ่ง ไม่มีผู้ใดรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่ทำให้ลูกมีความสุข ผู้คนเฉลิมฉลองในความสุขเป็นระยะเวลายาวคราว ลูกคือเครื่องประดับที่แท้จริงของสกุลบราห์มินผู้ที่เป็โยคีและญานี ไม่มีใครอื่นสามารถรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสของลูก พวกเขาเฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างมากเพื่อสิ่งต่างๆ มากมาย พวกเขาเพียรพยายามที่จะไปยังดวงจันทร์ด้วยเช่นกัน พวกเขาทำความเพียรพยายามที่ลำบากอย่างยิ่ง ความเพียรพยายามทั้งหมดของเขาจะสูญเปล่า ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม โดยปราศจากความยากลำบาก ที่จะไปสู่สถานที่เช่นนั้นที่ซึ่งไม่มีใครอื่นสามารถไปได้ ลูกไปสู่อาณาเขตสูงสุดที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่ชีวิตของที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ในเวลาเดียวกันลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อทุกคนและมีชีวิตอยู่เช่นดอกบัว

2. ในการที่จะสร้างสมความรู้ อย่างแน่นอนลูกต้องให้ทานสมบัติของความรู้ สะสมรายได้ของลูกด้วยความรู้และโยคะ แต่ไม่ได้มีความปรารถนาใดสำหรับการเข้าฌานหรือการได้นิมิต

พร: ขอให้ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งและเพิ่มบัญชีของการสะสมของลูกด้วยพลังแห่งความเจียบสงบ เช่นที่พลังของวิทยาศาสตร์มีผลกระทบอย่างยิ่งในเวลาปัจจุบันและทำให้ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลอันชั่วคราว ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องเพิ่มบัญชีของการสะสมด้วยพลังความเจียบสงบของลูก จงสะสมพลังไว้ในตัวลูกเองด้วยวิธีที่ที่สูงส่งของพ่อและแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถให้สิ่งที่ลูกได้สะสมมาแก่ผู้อื่นในเวลาที่เป็น ผู้ที่สะสมพลังแห่งความเจียบสงบโดยล่วงรู้ถึงความสำคัญของวิธีนี้จะกลายเป็นผู้ที่ประกาศสิทธิ์

ในสถานภาพที่สูงส่ง ปรกาศของความสุขทางจิตมองเห็นได้บนใบหน้าของพวกเขา
คติพจน์: ให้มีความใส่ใจอย่างเป็นธรรมชาติ (natural attention) และจะไม่มีความตึงเครียด(tension)ประเภทใด

*** โอม ชานติ ***